

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/35/2017
Identifikačné číslo spisu: 8307010763
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8307010763.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí 25. septembra 2018, v trestnej veci obvineného S. G. pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Humenné, pod sp. zn. 4 T 173/2007, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. septembra 2016, sp. zn. 4 To 7/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného S. G. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Humenné z 9. novembra 2015, sp. zn. 4 T 173/2007, bol obvinený uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. (ďalej len „Tr. zák.“) a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že
aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 4 T 75/2007 z 21. mája 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 14. júla 2007, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní deväť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov,
1/ 23. júla 2007 v čase o 17.30 hod. v obci W. vošiel cez neuzamknuté vchodové dvere do kotle rodinného domu č. X, kde z miestnosti kuchyne z peňaženky odloženej v kuchynskej linke odcudzil finančnú hotovosť vo výške 15.000,- Sk, ku škode majiteľky M. I.,
2/ 15. júla 2007 v čase o 17.30 hod. v obci H., okres N., vošiel do rodinného domu č. XXX, kde z miestnosti spálne odcudzil z nočného stolíka voľne položený mp3 prehrávač zn. Creative Zen Microphoto, čím majiteľovi Ing. N. I. spôsobil škodu vo výške 3.500,- Sk,
3/ v presne nezistenom čase začiatkom mesiaca jún 2007 vošiel do riadne oploteného a neuzamknutého rodinného domu č. XX v obci S., okres N., kde z miestnosti kuchynskej linky odcudzil hotovosť vo výške 680,- Sk, ku škode majiteľky M. I.,

zo spáchania ktorých bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Humenné zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 173/2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2008, sp. zn. 3 To

16/2008, právoplatným 14. mája 2008, po povolení obnovy konania vo výroku o treste uznesením Okresného súdu Humenné z 11. februára 2015, sp. zn. 2 Nt 9/2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. februára 2015.

Uložený mu bol podľa §§ 212 ods. 3, 38 ods. 2, 4, 36 písm. l/, 37 písm. h/, m/, 41 ods. 1, 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody dva roky, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 21. septembra 2016, sp. zn. 4 To 7/2016, na odvolanie okresného prokurátora prvostupňový rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil vo výroku o treste. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. G. podľa §§ 234 ods. 1, 35 ods. 2, 3, 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák. č. 140/1961 Zb.“) uložil súhrnný trest odňatia slobody sedem rokov, šesť mesiacov a jedenásť dní so zaradením do druhej nápravno výchovnej skupiny. V zmysle § 35 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. zrušil :

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Michalovce z 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 59/2007, právoplatného toho istého dňa, ktorým mu bol za trestný čin lúpeže v zmysle § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. uložený úhrnný trest odňatia slobody tri roky so zaradením do druhej nápravno výchovnej skupiny,
- výrok o treste rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 5. augusta 2008, sp. zn. 1 T 2/2008, právoplatného toho istého dňa, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu za prečin podplácania v zmysle § 333 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 173/2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2008, sp. zn. 3 To 16/2008, vo výmere sedem rokov a desať mesiacov, bol považovaný na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný; ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený v intenciách § 371 ods. 1 písm. h/ a i/ Tr. por. Nestotožňuje sa s názorom v prvostupňovom rozsudku z 9. novembra 2015, sp. zn. 4 T 173/2007, o nesplnení podmienok na uloženie súhrnného trestu. Okresný súd Humenné trestným rozkazom z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 75/2007, právoplatným 14. júla 2007, obžalovanému za prečin krádeže v zmysle § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody jeden rok a deväť mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jeden rok a šesť mesiacov. Účinky vyhlásenia rozsudku nastali doručením trestného rozkazu 5. júla 2007. Následne Okresný súd Michalovce rozsudkom z 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 59/2007, právoplatným toho istého dňa, dovolateľovi uložil trest odňatia slobody tri roky so zaradením do druhej nápravno výchovnej skupiny, za skutok spáchaný 31. októbra 2005, pred doručením trestného rozkazu Humenné, sp. zn. 4 T 75/2007, obvinenému. Okresný súd mal v konaní zistiť splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženému trestným rozkazom Okresného súdu Humenné z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 75/2007. Poukázal na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu a zdôvodnenie rozsudku Okresného súdu Humenné z 9. novembra 2015, sp. zn. 4 T 173/2007, že práve trestný rozkaz Okresného súdu Humenné z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 75/2007, doručený 5. júla 2007, prerhol viacčinný súbeh. Okresný súd Humenné mal v konaní, sp. zn. 4 T 173/2007, pre skutky z 23. a 15. júla 2007 a v presne nezistenom čase v júni 2007, posúdené ako pokračovací prečin krádeže a porušovania domovej slobody, ukladať samostatný trest. Súd je po obnove konania viazaný právoplatným výrokom o vine a právnou kvalifikáciou skutku ako pokračovacieho činu. Na časovej osi je rozhodujúci deň posledného čiastkového útoku, spáchaného po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Humenné. Vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Michalovce z 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 59/2007, nemohol byť uložený súhrnný trest, lebo týmto rozsudkom súd ukladal trest za skutky spáchané pred doručením trestného rozkazu. Nesúhlasil s argumentáciou, podľa ktorej trestný rozkaz Okresného súdu Humenné, sp. zn. 4 T 75/2007, bol súčasťou skutku v prerokúvanej veci a okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby spôsobenou kvalifikáciou skutku aj podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Ak je odsúdenie Okresného súdu Humenné, sp. zn. 4 T 75/2007, súčasťou skutku v prerokúvanej veci, nemohlo nastať pred spáchaním skutku a prerušiť jeho zbiehanie v prerokúvanej veci a vo veci Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 1 T 59/2007. Pri ukladaní trestu po povolení obnovy

konania v jeho prospech a zrušení výroku o treste, musí súd vychádzať zo stavu predchádzajúcich odsúdení, v čase rozhodovania o vine obvineného. Pokiaľ je povolená obnova konania v prospech obvineného a medzičasom dôjde k fikcii, že sa na páchatel'a hľadá, akoby nebol odsúdený, pričom v čase uznania viny by táto fikcia bola na prospech obvineného, podľa výkladu krajského súdu by došlo k porušeniu práv obvineného na uložení zákonného trestu. Odvolací súd ukladal aj súhrnný trest za skutok, pre ktorý bol odsúdený Špeciálnym súdom v Pezinku 5. augusta 2008, sp. zn. 1 T 2/2008, po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Humenné zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 173/2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2008, sp. zn. 3 To 16/2008, ktorého výrok zostal povolením obnovy konania v prospech neho nezrušený. Rozsudkom odvolacieho súdu, zrušujúcim výrok o treste prvostupňového rozsudku z 9. novembra 2015, sp. zn. 4 T 173/2007, ktorým súd sám rozhodol a uložil súhrnný trest odňatia slobody sedem rokov, šesť mesiacov a jedenásť dní, bol porušený zákon v neprospech obvineného. Rozhodnutie je založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia o súhrnnom treste podľa § 42 Tr. zák. a trest bol uložený mimo zákonnej trestnej sadzby. Navrhol vysloviť porušenie zákona v neprospech obvineného a napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec tomuto súdu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Humenné (ďalej len „okresná prokurátorka“) považuje rozhodnutie odvolacieho súdu ohľadne uloženia súhrnného trestu za zákonné. Dovolanie navrhla zamietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (správne odmietnuť).

V reakcii na okresnú prokurátorku obvinený zotrval na tvrdeniach o porušení jeho práv rozhodnutím krajského súdu a nezákonne uloženom treste. Obhajca sa nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§§ 368 ods. 1, 2 písm. h/, 566 ods. 3, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/ ani f/ Tr. por.

Na neverejnom zasadnutí v zmysle § 381 Tr. por. najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa Tr. por.

§ 371

ods. 4 (prvá veta) dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno ako okolnosť použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietať ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

ods. 1

písm. h/ dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

písm. i/ dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejav stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávnych nedostatkov, ktoré by svojím charakterom mohli mať vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť. Dovolací súd je pri ich náprave v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že preskúmava nedostatky, ktoré boli preskúmané už odvolacím súdom a neboli ním napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky [§ 371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení] a povinnosť namietať niektoré dovolacie

dôvody najneskôr v odvolacom konaní (citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.).

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu v intenciách § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné: Uplatnenie dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. prichádza do úvahy len v prípade, ak obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa. Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným, ako aj prekročenie maximálnej povolenej výmery trestu. Dovolanie možno podať aj vtedy, ak súd uložil obvinenému taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku a nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O nesprávnu aplikáciu práva ide najmä vtedy, ak bol skutok kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin v tomto prípade nešlo, alebo ak išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podradený) pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom takáto nesprávna subsumpcia bola v neprospech obvineného (spravidla pôjde o prísnejšie trestnú skutkovú podstatu). Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia je aplikácia určitého ustanovenia hmotného práva tam, kde táto aplikácia neprichádza do úvahy, lebo pre ňu neboli splnené zákonné podmienky.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napríklad nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť trestného činu, príp. pochybenie súdu pri uložení úhrnného, súhrnného a spoločného trestu a toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov.

Podľa Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania činov

§ 31

ods. 3 na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu alebo priťažujúcu okolnosť alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

§ 35

ods. 2 ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a pri obzvlášť nebezpečnom recidivistovi o jednu polovicu; súd uloží páchatelovi trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať pätnásť rokov. Pri ukladaní výnimočného trestu odňatia slobody nad pätnásť do dvadsiatich piatich rokov nesmie horná hranica zvýšenej trestnej sadzby odňatia slobody prevyšovať dvadsaťpäť rokov. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov,

ods. 3 súd uloží súhrnný trest podľa zásad uvedených v odsekoch 1 a 2, keď odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu musí súd vysloviť trest straty čestných titulov a vyznamenaní, straty vojenskej hodnosti, prepadnutia majetku alebo prepadnutia veci, ak taký trest bol vyslovený už skorším rozsudkom,

ods. 4 ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako by nebol odsúdený.

Podľa Tr. zák.

§ 2

ods. 1 trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

§ 38

ods. 1 na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, prit'azujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

§ 122

ods. 10 za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobuje ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa Tr. por.

§ 353

ods. 8 trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Zo spisu dovolací súd zistil, že v pôvodnom konaní Okresný súd Humenné rozsudkom zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 173/2007, obvineného na vyššie vyjadrenom skutkovom základe uznal vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody v zmysle § 194 ods. 1 Tr. zák. Za to mu podľa §§ 234 ods. 1, 35 ods. 2, 3, 39 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. uložil súhrnný trest odňatia slobody sedem rokov a desať mesiacov so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny. V zmysle § 35 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v rozsudku Okresného súdu Michalovce z 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 59/2007, právoplatnom 1. októbra 2007, ktorým bol G. podľa § 234 ods. 1 s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody tri roky so zaradením podľa § 39 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. do druhej nápravno-výchovnej skupiny, zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu.

Pri ukladaní trestu súd prihliadol na to, že G. v prerokúvanej veci pokračovaciú trestnú činnosť ukončil 23. júla 2007, skôr, ako bol v jeho inej trestnej veci (sp. zn. 1 T 59/2007) súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (1. októbra 2007). Trest mu preto ukladal podľa príslušných zásad a zákonných ustanovení o súhrnnom treste, navyše za viac úmyselných trestných činov spáchaných viacerými skutkami. Hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného, lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., preto zvýšil o jednu tretinu. Trest uložil v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody vo výmere sedem rokov a desať mesiacov.

Krajský súd v Prešove uznesením zo 14. mája 2008, sp. zn. 3 To 16/2008, odvolanie G. proti prvostupňovému rozsudku podľa § 319 Tr. por. zamietol. Stotožnil sa s uložením súhrnného trestu i s jeho výmerou.

Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 75/2007, právoplatným 14. júla 2007, bol G. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. (skutok z 19. marca 2007) v zmysle §§ 212 ods. 2, 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. m/, 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody deväť mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov. Obvinenému bol trestný rozkaz doručený 5. júla 2007.

Špeciálny súd v Pezinku rozsudkom z 5. augusta 2008, sp. zn. 1 T 2/2008, uznal obvineného vinným z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. (skutok spáchaný 23. júla 2007). Podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Humenné zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 173/2007, v spojení s uznesením

Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2008, sp. zn. 3 To 16/2008, právoplatným 14. mája 2008, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na sedem rokov a desať mesiacov, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný (č. l. 209 a nasl.).

Okresný súd Humenné uznesením z 11. februára 2015, sp. zn. 2 Nt 9/2014, podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania vo veci Okresného súdu Humenné, sp. zn. 4 T 173/2007 v prospech G.. V zmysle § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Humenné zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 173/2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2008, sp. zn. 3 To 16/2008, ktorým bol G. uložený súhrnný trest pri súčasnom zrušení výroku o treste v konaní sp. zn. 1 T 59/2007. V zmysle § 403 Tr. por. obvineného nevzal do väzby a prepustil ho na slobodu. Súd obnovu povolil s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, vyslovujúci nesúlady § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Považoval za dôvodné opätovne preskúmať zákonom určené kritériá pre uloženie trestu G. a mal danú novú okolnosť, zakladajúcu podanie návrhu na povolenie obnovy konania v súvislosti s výrokom o treste v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., lebo pôvodne uložený trest by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu a pomerom páchatel'a. Konštatoval, že v záujme individualizácie trestu je potrebné opätovne zohľadniť spôsob spáchania činu, následok, pomery páchatel'a, jeho osobu a možnosť nápravy.

V obnovenom konaní o výroku o treste, Okresný súd Humenné rozsudkom z 9. novembra 2015, sp. zn. 4 T 173/2007, obvinenému pri nezmenenom výroku o vine, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Humenné zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 173/2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2008, sp. zn. 3 To 16/2008, podľa §§ 212 ods. 3, 38 ods. 2, 4, 36 písm. l/, 37 písm. h/, m/, 41 ods. 1, 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody dva roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Rozhodnutie odôvodnil tým, že trestný rozkaz Okresného súdu Humenné z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 5/2007, doručený obvinenému 5. júla 2007, pretrhol viacčinný súbeh, a preto v konaní, sp. zn. 4 T 173/2007 pre skutky spáchané ako pokračovací prečin krádeže v zmysle § 212 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. a pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., bolo potrebné uložiť samostatný trest. Súd bol po obnove konania viazaný právoplatným výrokom o vine a právnou kvalifikáciou skutku ako pokračovacieho trestného činu, rozhodujúci je preto deň posledného čiastkového útoku, ku ktorému došlo po doručení predmetného trestného rozkazu 5. júla 2007. Prvostupňový súd nemohol ukladať súhrnný trest vo vzťahu k trestu uloženému obvinenému Okresným súdom Michalovce rozsudkom z 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 59/2007, lebo ním bol uložený trest za skutky spáchané pred doručením trestného rozkazu. Uložil mu preto samostatný trest za pokračovacie trestné činy zbiehajúce sa v prerokúvanom konaní.

Krajský súd v rozsudku z 21. septembra 2016, sp. zn. 4 To 7/2016, zrušenie výroku o treste prvostupňového rozsudku podľa §§ 321 ods. 1 písm. d/, e/, 322 ods. 3 Tr. por., uloženie súhrnného trestu odňatia slobody sedem rokov, šesť mesiacov a jedenásť dní v zmysle §§ 234 ods. 1, 35 ods. 2, 3, 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a zrušenie výrokov o treste v konaniach sp. zn. 1 T 59/2007 a 1 T 2/2008, založil na § 42 ods. 1 Tr. zák., resp. § 35 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Zdôraznil, že trestný rozkaz Okresného súdu Humenné, sp. zn. 4 T 75/2007, je súčasťou skutku v prejednávanej veci, skutkovou okolnosťou, podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorá objektívne nemohla nastať pred spáchaním skutku a prerušiť zbíhanie skutku v prerokúvannej veci a vo veci Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 1 T 59/2007. Z odpisu registra trestov, spisu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 4 T 75/2007 a záznamu z č. l. 40 navyše vyplýva, že sa na obvineného hľadá, akoby nebol odsúdený. Odsúdenie v súčasnosti nemôže mať žiadne právne účinky, a ani prerušiť zbíhanie dvoch trestných činov v súvislosti s uvažovaním o ukladaní súhrnného trestu. Zrušil preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil súhrnný trest aj za trestné činy vo veci sp. zn. 1 T 59/2007 a 1 T 2/2008, s konštatovaním, že najbližší odsudzujúci rozsudok je z 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 59/2007. Poukázal pritom aj na skutočnosť, že v rámci rozhodovania o povolení obnovy konania neboli zrušené i rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušený rozsudok

Okresného súdu Humenné zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 137/2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2008, sp. zn. 3 To 16/2008. Rozhodnutím obsahovo nadväzujúcim bol pritom aj rozsudok Špeciálneho súdu v Pezinku z 5. augusta 2008, sp. zn. 1 T 2/2008, ktorým bolo s ohľadom na zrušené rozhodnutia upustené od uloženia súhrnného trestu. Toto rozhodnutie teda pre chýbajúci výrok v uznesení o povolení obnovy konania zostalo nezrušené, hoci obvineného odsudzovalo za zbiehajúci sa trestný čin, preto krajský súd uložil súhrnný trest aj vo vzťahu k tomuto odsúdeniu. U G. vzhľadom poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 33 písm. ch/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a priťažujúce okolnosti podľa § 33 písm. i/, j/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a pri ukladaní trestu za viac úmyselných trestných činov spáchaných viacerými skutkami v zmysle § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu o jednu tretinu, na 13 rokov a 4 mesiace, pričom s ohľadom na nález ústavného súdu z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, neuvažoval o ukladaní trestu v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Zohľadnil jednotlivé hľadiská ukladania trestov, považujúc stupeň nebezpečnosti konania obvineného pre spoločnosť za vysoký, lebo ohrozil a porušil viaceré dôležité záujmy chránené Trestným zákonom a dospel k záveru, že na pôvodne uloženom treste sedem rokov a desať mesiacov nie je dôvod ničoho meniť. G. bol z výkonu trestu prepustený dávnejšie, medzčasom vykonával trest za ďalšie odsúdenia a v prerokovanej veci už vykonal trest odňatia slobody sedem rokov, šesť mesiacov a jedenásť dní. Odvolací súd uzavrel, že trest odňatia slobody v takejto výmere je trestom na nápravu obvineného, ako aj na ochranu spoločnosti, primeraným. Obvinený už celý uložený trest vykonal, a preto k jeho nariadeniu už dôjsť nemôže.

V súvislosti s vyjadreným názorom,

že v pôvodnom konaní Okresný súd Humenné v rozsudku zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 173/2007, pochybil, keď dospel k záveru o viacčinnom súbahu prerokúvaného pokračovacieho trestného činu krádeže a porušovania domovej slobody so skutkami, rozhodovanými v konaní pred Okresným súdom Michalovce, na podklade čoho zrušil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 59/2007, ktorým obvinenému za lúpež podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v súbahu s trestným činom znásilnenia v zmysle § 241 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. uložil úhrnný trest odňatia slobody tri roky so zaradením pre výkon do druhej nápravno-výchovnej skupiny, lebo súbeh skutkov bol totiž podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. prerušený vyhlásením rozsudku za iný jeho trestný čin, a to v zmysle § 353 ods. 8 Tr. por. doručením trestného rozkazu Okresného súdu Humenné z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 75/2007, obvinenému 5. júla 2007,

že trestnosť čiastkových útokov pokračovacích trestných činov, posudzovaných v konaní pred Okresným súdom Humenné, sp. zn. 4 T 173/2007, je v súlade s § 122 ods. 10 Tr. zák. potrebné posudzovať ako jeden skutok, pričom posledný čiastkový útok bol spáchaný 23. júla 2007 až po doručení trestného rozkazu, ktorý bol v tomto prípade (a to až do času, keď preň začala platiť fikcia neodsúdenia) prvým varujúcim odsudzujúcim rozhodnutím,

že Okresný súd Humenné v rozsudku zo 6. februára 2008, sp. zn. 4 T 173/2007, nesprávne ukladal súhrnný trest, keď za zbiehajúce považoval aj skutky prerokúvané Okresným súdom Michalovce v konaní, sp. zn. 1 T 59/2007 a

že súhrnný trest mal ukladať už Okresný súd Michalovce v konaní sp. zn. 1 T 59/2007 aj za skutok z 19. marca 2007, o ktorom rozhodol Okresný súd Humenné trestným rozkazom z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 75/2007,

dovolací súd zistil, že túto nesprávnosť pri ukladaní súhrnného trestu prvostupňovým súdom v konaní, sp. zn. 4 T 173/2007, neodstránil ani krajský súd, lebo uznesením zo 14. mája 2008, sp. zn. 3 To 16/2008, odvolanie G. v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

V obnovenom konaní o výroku o treste, povolenom vzhľadom na ústavným súdom vyslovený nesúlad § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, obsahovo zodpovedajúceho § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., podľa ktorého bol G. ukladaný súhrnný trest s použitím asperačnej zásady, prvostupňový súd v rozsudku z 9. novembra 2015, sp. zn. 4 T 173/2007, nekonštatoval splnenie podmienok pre uloženie súhrnného trestu. Výslovil názor, že súbeh skutkov, prerokúvaných Okresným súdom Michalovce v konaní, sp. zn. 1 T 59/2007, prerušilo doručenie trestného rozkazu

Okresného súdu Humenné z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 75/2007.

Dovolací súd uzatvára, že takýto postup nebol správny. Správne postupoval až odvolací súd, keď v rozsudku z 21. septembra 2016, sp. zn. 4 To 7/2016, zohľadnil zahľadanie odsúdenia G. vo veci trestného rozkazu Okresného súdu Humenné z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 75/2007, a na toto odsúdenie na účely rozhodovania o uložení súhrnného trestu v obnovenom konaní v súlade s § 35 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (§ 41 ods. 3 Tr. zák.) neprihliadal, keďže takéto odsúdenie nezakladá žiadne právne účinky a neprerušuje ani viacčinný súbeh trestných činov. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože zohľadňuje skutočnosť, že sa dopustil ďalšieho trestného činu bez toho, aby bol varovaný odsudzujúcim rozsudkom. Súhrnný trest preto možno uložiť, len ak medzi trestnými činmi existuje viacčinný súbeh. K viacčinnému súbehu dochádza vtedy, ak medzi prvým a posledným trestným činom nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za iný trestný čin toho istého páchatel'a, pričom tento rozsudok musí mať taký charakter, že je možné naň prihliadať, neplatí o ňom teda fikcia neodsúdenia, čo v prípade uvedeného trestného rozkazu nebolo splnené. Ku skutočnosti zakladajúcej fikciu neodsúdenia však došlo až po právoplatnosti rozhodnutia v pôvodnom konaní, bolo ju preto možné zohľadniť až v konaní po povolení obnovy konania.

Na druhej strane nemožno súhlasiť s argumentáciou Krajského súdu v Prešove v rozsudku z 21. septembra 2016, sp. zn. 4 To 7/2016, že pokiaľ je odsudzujúci rozsudok (trestný rozkaz) súčasťou skutku, a odsúdenie je skutkovou okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, nemohlo nastať pred spáchaním skutku a prerušiť jeho zbiehanie. Ide o nesprávnu interpretáciu ustanovenia § 31 ods. 3 zák. č. 140/1961 Zb., resp. § 38 ods. 1 Tr. zák. o zákaze dvojitého pričítania tej istej okolnosti. Trestný rozkaz Okresného súdu Humenné z 21. mája 2007, sp. zn. 4 T 75/2007, právoplatný 14. júla 2007, ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby bol nepochybne vydaný a nadobudol právoplatnosť pred dokonáním pokračovacích trestných činov vo veci, z ktorých posledný čiastkový útok bol uskutočnený 23. júla 2007.

Nemožno prisvedčiť ani dovolacej argumentácii, podľa ktorej mal súd v obnovenom konaní vychádzať zo stavu v čase rozhodovania o vine obvineného v pôvodnom konaní. Obnova konania bola povolená uznesením Okresného súdu Humenné z 11. februára 2015, sp. zn. 2 Nt 9/2014, lebo z pohľadu trestu, ako aj zákonných podmienok pre určenie jeho výmery, nastala nová okolnosť, a to strata účinnosti (časti) právneho predpisu v zmysle čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky, na základe ktorej súd v trestnom konaní vydal rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný (§ 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov). Pokiaľ medzičasom nastali hmotnoprávne následky zahľadania odsúdenia, súd bol povinný pri ukladaní trestu v novom konaní tieto zohľadniť. V tejto súvislosti neobstoí ani námietka, že obnova konania bola povolená v prospech obvineného a v čase uznania viny by fikcia neodsúdenia bola v jeho prospech, keďže súd bol po povolení obnovy konania viazaný najmä ustanovením § 405 písm. b/ Tr. por., podľa ktorého ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného, nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku, čo bolo v prejednávanej veci splnené. Odvolací súd preto správne postupoval pri ukladaní súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 2, 3 zák. č. 140/1961 Zb., keď prerušenie súbehu trestných činov, vzhľadom na zahľadanie odsúdenia trestným rozkazom, ustálil až momentom vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Michalovce 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 59/2007, a v nadväznosti na to správne zrušil výrok o treste nielen tohto rozsudku, ale i rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 5. augusta 2008, sp. zn. 1 T 2/2008, o zbiehajúcim sa prečine podplácania podľa § 333 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. spáchanom 23. júla 2007. Dovolací súd uvádza, že zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu boli splnené aj vo vzťahu k odsúdeniu Špeciálnym súdom v Pezinku, sp. zn. 1 T 2/2008, ktoré navyše malo byť ako obsahovo nadväzujúce rozhodnutie zrušené už v rámci povolenia obnovy konania. Túto chybu odvolací súd správne napravil. Zároveň treba zdôrazniť, že dôvodom povolenia obnovy konania bola protiústavnosť asperačnej zásady v časti, ktorou bol súd pri uložení súhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. (obdobne § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.) povinný uložiť trest nad jednu polovicu zvýšenej trestnej sadzby, nie nezákonnosť súhrnného trestu uloženého obvinenému. Protiústavnosť asperačnej zásady súdy nižšieho stupňa zohľadnili a pri rozhodovaní ju neaplikovali.

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h/ a i/ Tr. por. tak prítomné neboli.

Najvyšší súd na podklade vyjadreného rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.